ПРОЛЕТАРІ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ!

НАШЕ ЖИТТЯ

РІК ВИДАННЯ 5-й
Газета виходить щотижня

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 32 (214) | Субота, 7 серпня 1971 р. | Ціна 2 коп.

ПРО ПРОДОВЖЕННЯ СТРОКУ ПРОВЕДЕННЯ ВСЕСОЮЗНОГО ОГЛЯДУ ВИКОРИСТАННЯ РЕЗЕРВІВ ВИРОБНИЦТВА І РЕЖИМУ ЕКОНОМІЇ ТА ПІДВЕДЕННЯ ПОПЕРЕДНІХ ПІДСУМКІВ ОГЛЯДУ

за період з листопада 1970 року по липень 1971 року

Президія ВЦРПС і бюро ЦК ВЛКСМ прийняли постанову про продовження Всесоюзного громадського огляду використання резервів виробництва і режиму економії до кінця 1971 року.

Президія ВЦРПС і бюро ЦК ВЛКСМ зобов'язали підвести підсумки огляду до 25 лютого 1972 року. Цією ж постановою підведені попередні підсумки Всесоюзного громадського огляду за період з листопада 1970 року по липень 1971 року.

Відповідно до цього президія Республіканського комітету профспілки та президія Центрального правління УТОГ прийняли постанову, в якій розглянули матеріали попереднього огляду і відмітили, що підприємства Товариства під час огляду досягли певних успіхів у справі поліпшення техніко-економічних показників, підвищенні продуктивності праці, скороченні продуктивних витрат та втрат матеріалів, сировини, палива, електроенергії та робочого часу.

В постанові вказано, що громадський огляд підприємств допоміг налагодити роботу по поліпшенню використання резервів виробництва і режиму економії та зобов'язано:

Продовжити строк проведення Всесоюзного громадського огляду використання резервів виробництва і режиму економії до кінця 1971 року.

Підсумки огляду провести до 25 січня 1972 року і подати матеріали в ЦП УТОГ та Республіканський комітет профспілки.

За попередніми підсумками огляду переможцями визнані:

— **колектив Вінницького УВП;**

— **колектив Донецького УВП;**

— **колектив Івано-Франківського УВП;**

— **колектив Дрогобицького УВП,** які відповідно нагороджені грамотами і грошовими преміями.

Місцеві комітети профспілок зобов'язано взяти активну участь у проведенні Всесоюзного громадського огляду використання резервів виробництва і режиму економії.

ПРО ПІДСУМКИ РЕСПУБЛІКАНСЬКОГО СОЦІАЛІСТИЧНОГО ЗМАГАННЯ УВП УТОГ

за II квартал 1971 року

Президія ЦП УТОГ і президія Українського республіканського комітету профспілки працівників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств відзначили, що колективи УВП у II кварталі за рахунок кращого використання виробничих потужностей, підвищення продуктивності праці, посилення режиму економії та підвищення ефективності виробництва план другого кварталу з обсягу реалізації продукції виконали на 101,6 процента, понад план реалізовано продукції на 384 тисячі карбованців, виконано план по всіх інших техніко-економічних показниках.

Із 45 УВП три УВП: Ворошиловградське № 1, Запорізьке та Івано-Франківське — не виконали виробничих завдань.

Успішно справилися з виконанням плану II кварталу 1971 року колективи:

Одеського УВП № 3 — план реалізації продукції виконаний на 106,7 процента, план по прибутках — на 166,3 процента, понад план вироблено продукції на 24 тисячі карбованців.

Житомирського УВП—план реалізації продукції виконаний на 104,7 процента, план по прибутку— на 140,5 процента. Понад план колектив виготовив продукції на 40 тисяч карбованців.

Київського дослідного підприємства — план реалізації продукції виконано на 103, 5 процента, план по прибутку — на 123,5 процента. Виготовлено продукції понад план на 39 тисяч карбованців.

За підсумками розглянутих матеріалів соціалістичного змагання у II кварталі президія ЦП УТОГ та президія республіканського комітету профспілки працівників місцевої промисловості та комунально-побутових підприємств постановили:

1. Присудити ПЕРШЕ місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи у II кварталі **колективу Одеського учбово-виробничого підприємства № 3 з врученням йому перехідного Червоного Прапора Міністерства соціального забезпечення, Української Ради профспілок** та першої грошової премії.

2. Присудити ДРУГЕ місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи у II кварталі **колективу Житомирського учбово-виробничого підприємства** і другу грошову премію.

3. Присудити ТРЕТЄ місце в республіканському соціалістичному змаганні за підсумками роботи у II кварталі **колективу Київського дослідного підприємства** і третю грошову премію.

За досягнуті високі показники в роботі за II квартал 1971 року відзначена добра робота **колективів Сумського та Садгірського УВП.**

Президія Республіканського комітету профспілки працівників місцевої промисловості і комунально-побутових підприємств і президія Центрального правління Українського товариства глухих закликають всіх робітників, інженерно-технічних працівників та службовців ще ширше розгорнути соціалістичне змагання, мобілізувати всі наявні резерви і можливості на успішне виконання завдань по дальшому поліпшенню якості продукції, поліпшенню культури виробництва і побутових умов трудящих.

★ ★ ★

Вінницьке УВП, як ми вже говорили вище, вийшло переможцем за попередніми підсумками Всесоюзного громадського огляду використання резервів виробництва і режиму економії. Це заслуга всього колективу в цілому і кожного виробничника зокрема, які віддавали всі сили і вміння для досягнення високого результату. Тон змаганню задавали закрійники. Вони боролися за кожний сантиметр тканини, використовуючи найраціональнішу розкладку.

На фото ви бачите закрійниць Надію ДОБРЯНСЬКУ та Галину ТОРИНУ. З-під їх рук крій іде тільки високої якості.

★ ★ ★

ВИСОКА НАГОРОДА

Указом Президії Верховної Ради СРСР від 21 липня 1971 року нагороджена велика група трудівників країни, у тому числі 26 чоловік членів Українського товариства глухих.

ОРДЕНОМ ТРУДОВОГО ЧЕРВОНОГО ПРАПОРА:

1. БОНДАРЕНКО Галину Олександрівну—директора Артемівського УВП.

2. КИРИЧЕНКО Марію Данилівну—швею-мотористку Івано-Франківського УВП.

3. КУХАРЕНКО Станіславу Андріївну — швею-мотористку Білоцерківського УВП.

4. ВЕЛЬГУСА Трохима Олексійовича—робітника Київського УВП-1.

5. СИЧА Антона Івановича—слюсаря Київського дослідного підприємства.

6. ГОПСЬКОГО Андрія Сергійовича — директора Дрогобицького УВП.

7. САПРИКІНУ Ганну Іванівну—швею-мотористку Харківського УВП-2.

ОРДЕНОМ «ЗНАК ПОШАНИ»:

1. КОЛУН Марію Олексіївну—швею-мотористку Вінницького УВП.

2. БУГАЙОВУ Ганну Сидорівну—швею-мотористку Ворошиловградського УВП-2.

3. КУЩ Ірину Григорівну — складальницю Донецького УВП.

4. РУСИНА Михайла Івановича — верстатника Ужгородського УВП-1.

5. ЛЯХОРСЬКОГО Андрія Петровича — наладчика Київського дослідного підприємства.

6. КУКШИНОВУ Олександру Василівну — штампувальницю Запорізького УВП.

7. СТЕЛЬМАЩУКА Василя Софроновича — робітника Одеського УВП-3.

8. ТКАЧЕНКО Катерину Семенівну—майстра зміни Чернігівського УВП.

МЕДАЛЛЮ «ЗА ТРУДОВУ ДОБЛЕСТЬ:

1. ЦИГАНКА Василя Лук'яновича — слюсаря-складальника Дніпродзержинського УВП.

2. ТОПОЛЬНИЦЬКУ Азу Йосипівну — бригадира Житомирського УВП.

3. ПРОЦЕНКО Ганну Семенівну—швею-мотористку Конотопського УВП.

4. БОНДАР Юлію Іванівну—швею-мотористку Кам'янець-Подільського УВП.

МЕДАЛЛЮ «ЗА ТРУДОВУ ВІДЗНАКУ»:

1. ВАБУЛУ Олександру Степанівну—перекладачку Житомирського Будинку культури.

2. ГУНЬКАЛО Ірину Василівну — швею-мотористку Львівського УВП-1.

3. СКАМАЙ Ярослава Михайловича — верстатника Дрогобицького УВП.

4. ЗІНЧЕНКО Людмилу Федорівну — швею-мотористку Одеського УВП-2.

5. МИСАНА Віталія Степановича — бригадира столярів Ровенського УВП.

6. ЦИЛІНСЬКОГО Станіслава Мар'яновича — столяра Черкаського УВП.

7. БІЛЕНЬКУ Зиновію Миколаївну — швею-мотористку Садгірського УВП.

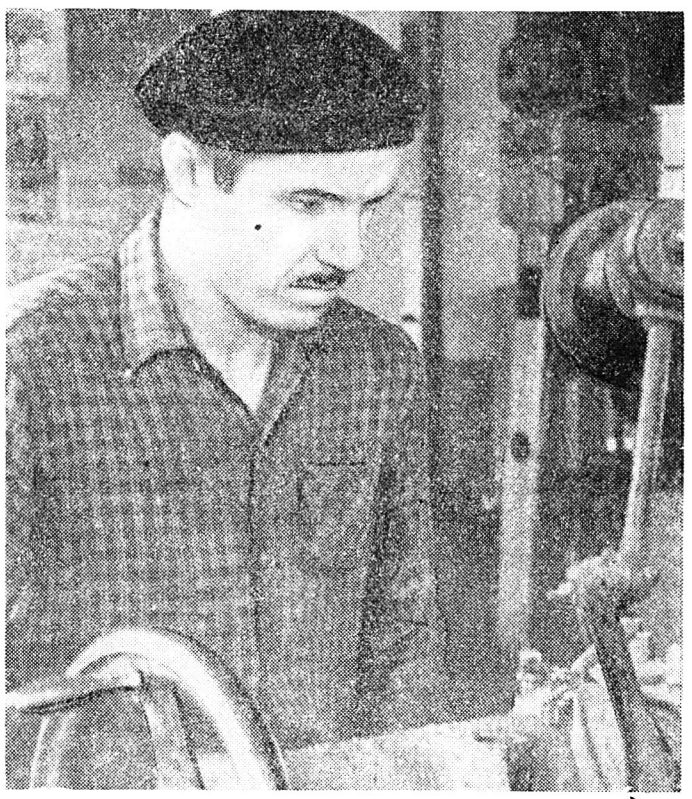

Один мікрон і деталь зіпсовано... Брак — це втрата дорогоцінного робочого часу, матеріалів. Токар Одеського учбово-виробничого підприємства № 3 Т. ПЕТРОВСЬКИЙ не пам'ятає, коли з ним траплялася така біда.

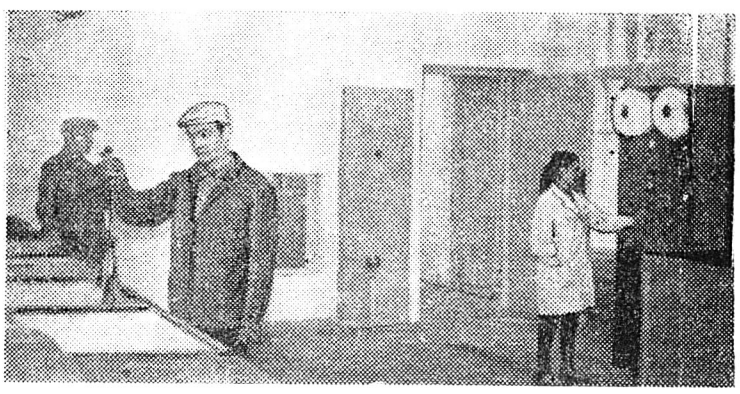

У гальванічному цеху Київського дослідного підприємства кипить напружена робота.

На фото: (на передньому плані, ліворуч) — гальваник **Л. ГОМБЕРГ.** Біля пульта керування — інженер-лаборант **А. ПОДАРУЄВА.**

ХТО ПОПЕРЕДУ?

ВИКОНАННЯ ПЛАНУ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРОДУКЦІЇ ПІДПРИЄМСТВАМИ СИСТЕМИ УТОГ ЗА СІМ МІСЯЦІВ 1971 року

(в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	фактично	% виконання
Вінницьке	1145	1181,9	103,2
Ворошиловградське № 1	1246	1013,3	81,3
Ворошиловградське № 2	1910	1942	101,7
Комунарське	541	555	102,6
Дніпропетровське	1618	1682,8	104,0
Дніпродзержинське	1359	1403	103,2
Донецьке	1128	1154,8	102,4
Єнакіївське	322	339	105,3
Артемівське	1713	1786,7	104,3
Ждановське	805	826,4	102,6
Слов'янське	695	725,7	104,4
Житомирське	2113	2179,4	103,1
Ужгород. № 1	495	514,8	104,0
Ужгород. № 2	1313	1377,9	104,9
Запорізьке	2159	2154	99,8
Івано-Франківське	2862	2783,6	97,3
Київське № 1	1083	1152	106,4
Київське дослідне	2561	2642,9	103,2
Київське № 3	304	328,2	108,0
Білоцерківське	1367	1397,8	102,3
Кіровоградське	784	809	103,2
Сімферопольське	802,5	833,5	103,9
Львівське № 1	2223	2341,8	105,3
Львівське № 2	1860	1928,9	103,7
Бродівське	647	675	104,3
Дрогобицьке	487	521	107,0
Миколаївське	364,3	369	101,3
Одеське № 1	356	368	103,4
Одеське № 2	1116	1140	102,2
Одеське № 3	825	868	105,2
Полтавське № 1	1469	1570	106,9
Полтавське № 2	423	448,7	106,1
Лубенське	1160,4	1221,8	105,3
Ровенське	388	408,1	105,2
Сумське	407	421,8	103,6
Конотопське	2254	2289	101,6
Лебединське	327	344	105,2
Харківське № 1	859	878	102,2
Харківське № 2	4142	4260	102,8
Херсонське	978	1007,6	103,0
Кам'янець-Подільське	1639	1667,1	101,7
Черкаське	664	679	102,2
Чернігівське	1900	1948,9	102,6
Чернівецьке	805	838	104,1
Садгірське	1147	1179,2	102,8
ВСЬОГО:	54769,2	56156,6	102,5

ЦІКАВІ ЕКСКУРСІЇ

Літо — пора відпочинку. Цю пору року якнайповніше прагнуть використати члени УТОГ Стрийського гумовзуттєвого заводу.

Недавно група трудівників цього підприємства спеціальним автобусом відвідала історичні місця Львова. Крім цього, трудівники заводу побували за останній час на екскурсіях у Івано-Франківську, Мукачеві та інших містах.

Р. ЗБОРІВСЬКИЙ.

ШИРОКИЙ АКТИВ

Головне місце в роботі червоного куточка Донецького УВП займає виховання у виробничників комуністичного ставлення до праці, популяризація досвіду роботи передовиків, вивчення матеріалів XXIV з'їзду КПРС. Відомо, що успіх заходу залежить від актуальності теми, злободенності питання. Цим і користуються в своїй пропагандистській роботі активісти червоного куточка.

Тема лекцій технолога І. Ізраїлевича — міжнародне становище. Він уміє викликати зацікавленість слухачів, бо завжди оперує конкретними фактами, кожну лекцію старанно готує. Тому, коли виступає І. Ізраїлевич, як кажуть, ніде яблуку впасти.

Орден «Знак Пошани»... Цієї високої урядової нагороди удостоюється не кожний виробничник. Для Олександри Василівни Кукшинової, ударниці комуністичної праці, штампувальниці Запорізького учбово-виробничого підприємства цей орден — підсумок багаторічної самовідданої праці на благо нашої Батьківщини.

Немало труднощів зустрічала вона на своєму життєвому шляху. Рідне підприємство Олександра Василівна пам'ятає ще таким, яким воно було на початку існування, адже вона — одна з ветеранів УВП. Після XXIV з'їзду КПРС О. Кукшинова працює ще краще. Продукцію здає відділу технічного контролю тільки з першого пред'явлення і завжди високої якості. Норми виробітку значно перевиконує.

На фото: **О. В. КУКШИНОВА.**

Фото Е. БЕКЕРМАНА.

Секретар партійної організації УВП Р. Миропольська та заступник директора Т. Сезонова темою своїх лекцій обрали дисципліну праці. Остання проводить також бесіди про комуністичну мораль. Старший майстер Б. Туркін робить огляди періодичної преси. Л. Радомська виступає з переказами художньої літератури. Майстер М. Печерських цікаво проводить бесіди «Про все потроху». А ось конструктор Є. Волченкова захоплюється журналом «Вокруг света» і своє захоплення передає друзям. Майстер Б. Денченко інформує виробничників про новини техніки.

Всіх перечислити неможливо, але кожний вносить щось своє, цікаве, оригінальне. Як показує практика, велике значення мають наочні засоби. Вони посилюють дію слова, збільшують зацікавленість слухачів. Бесіди, на яких демонструються діаграми, схеми, графіки, таблиці та інше, дають можливість оцінити результати праці, глибше зрозуміти свою роль в колективі, виховують у трудівників почуття гордості за справу своїх рук.

Тематика бесід різноманітна. Ось тільки чотири з них: «В чому бачив В. І. Ленін суть комуністичної моралі?». «В чому полягає вона сьогодні для комсомольця?» «В чому щастя людини?» «Колективізм — головний принцип комуністичної моралі».

Підприємство наше не таке вже й велике. Виробничники складають дружну сім'ю. Разом вирішують злободенні питання виробництва, борються за дострокове виконання плану нової п'ятирічки. В усіх здобутках колективу, великих і малих, є заслуга і широкого активу червоного куточка підприємства.

З. АНІКЕЄВА.

ПЛЕНУМ ОБЛВІДДІЛУ

Одеський облвідділ УТОГ багато уваги приділяє поліпшенню політико-виховної роботи та покращанню їх матеріально-побутових умов.

Недавно відбувся пленум облвідділу УТОГ, на якому обговорювалась доповідь «Про завдання первинних організацій Товариства по виконанню рішень XXIV з'їзду КПРС та XXIV з'їзду КП України».

У обговоренні доповіді виступили директор УВП-2 Ю. Гройзун, голова міськвідділу УТОГ О. Ягельницький, голова Ізмаїльського міжрайвідділу УТОГ тов. Савченко та інші. Вони розповіли про трудові зусилля членів УТОГ, спрямовані на дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки.

Ю. ГЕР.

ОДНА З КРАЩИХ

Чуйність і уважність до товаришів, готовність у будь-яку хвилину надати допомогу кожному, хто звернеться по неї, зосередженність і вправність у роботі, прагнення працювати не гаючи часу, економно витрачаючи сировину і матеріал і випускаючи продукцію тільки відмінної та хорошої якості — ось найхарактерніші штрихи до образу Раїси Книш, швеї Сумського УВП.

Ще недавно підприємство спеціалізувалось на випуску трикотажних виробів. Зараз воно успішно перейшло на випуск швейних виробів — спецодягу.

За дуже короткий час Раїса Книш освоїла нову операцію, спеціалізувавшись на пошитві спецрукавиць. Щоденні змінні завдання вона виконує в середньому на 110 процентів. Разом з тим освоює ще одну суміжну операцію.

Раїса Книш — одна з кращих трудівниць підприємства, — так відгукуються про неї майстри і товариші по роботі.

А. БАРТКО.

ВАЖЛИВЕ ПИТАННЯ

Як і у всякій роботі, так і в своєчасно складених заявках на потрібну кількість путівок у санаторії та будинки відпочинку, потрібний добре продуманий план. На 1972 рік учбово-виробничі підприємства, обласні відділи УТОГ повинні здати в Центральне правління УТОГ заявки на потрібну кількість путівок не пізніше 15 вересня цього року.

Чим викликані ці строки? По-перше, тим, щоб широко оповістити на місцях членів УТОГ про проведення цієї роботи на майбутній рік. Адже кожна сім'я, кожний трудівник планують свій відпочинок. Отже, чим раніше трудівники будуть знати про необхідність своєчасного подання заяв у місцевий комітет, тим всебічніше і повніше ці заяви будуть розглянуті і враховані запити людей. По-друге, відомо що 100 процентів заявок на літні місяці задовольнити місцеві комітети не можуть навіть у будинок відпочинку «Сосновий бір».

Місцеві комітети профспілок повинні завчасно спланувати і графіки відпусток поквартально, помісячно з тим, щоб уникнути непорозумінь. Заслуговує на увагу й те, що останнім часом деякі МК профспілки Товариства не ведуть обліку в справі надання відпусток. Є випадки, коли відпустки влітку одержують із року в рік одні і тіж особи та ще й з путівками. А підприємства не зупиниш влітку, отже, виходить, що мимоволі інші мусять відпочивати взимку, або у кращому випадку глибокої осені.

Правда, закони передбачають, що окремі категорії робітників (багатосімейні матері, молодь, яка навчається тощо) мають переважне право на відпочинок влітку, але це не відноситься до всіх без винятку. Не все ще гаразд на окремих УВП з розподілом 30 процентних путівок.

Добре продумані заходи по оздоровленню трудящих у 1972 році — значною мірою вплинуть і на виконання виробничих завдань УВП. Отже, цією справою — плануванням відпочинку — потрібно зайнятись найближчим часом.

НОВІ КНИГИ

«ШЛЯХАМИ НЕСПОКОЮ»

Так називається збірка нарисів, яка недавно вийшла масовим тиражем у Київському видавництві «Молодь».

Збірка **«Шляхами неспокою»** — колективна праця авторів, членів Українського Товариства глухих. У збірці розповідається про людей, які втратили слух, та не втратили віру в життя. Хвороба не зломила їх характерів. В збірці читач знайде знайомі образи знайомих людей, бо імена героїв збірки не видумані: лікаря і хліборобa, слюсаря і самодіяльного артиста, колишнього партизана і воїна, спортсмена і швею — об'єднує одна спільна мета — вірно служити Батьківщині і разом з усім радянським народом будувати світле майбутнє—комунізм.

Матеріали до збірки «Шляхами неспокою» підготувала редакція газети «Наше життя».

А ВАШЕ ДІЛО ПИСАТИ...

В НОМЕРІ 7 нашої газети від 13 лютого цього року була надрукована передова «Реагувати на критику». В ній говорилося про те, що деякі обласні відділи УТОГ та керівники учбово-виробничих підприємств несвоєчасно, або зовсім не реагують на критичні виступи газети. А реагувати на критику своєчасно і тільки з партійних позицій — першочерговий обов'язок кожного керівника. На жаль, за останні півроку, як це не сумно констатувати, змін на краще не відбулося. Наведемо декілька фактів.

27 березня в статті «За справними цифрами» піддавався гострій критиці незадовільний стан виробництва на Ворошиловградському УВП-1. Президія Центрального правління Товариства принципово проаналізувала недоліки і вказала на них директорові УВП І. Бабичу, наклавши на нього адміністративне стягнення.

Редакція була впевнена, що І. Бабич зрозуміє загрозливість становища на УВП і докладе всіх зусиль, щоб ліквідувати недоліки. Але минуло вже чотири місяці, а вістей з Ворошиловградського УВП-1 нема. А справи, як стало відомо, на цьому УВП не покращились. Відповідь на виступ газети про те що зроблено, до цього часу не надійшла.

Своєрідно прореагували на фейлетон «Преміальна вечеря» і керівники Сумського облвідділу та партійна організація Сумського УВП. Директор Сіроштан був звільнений, а от його права рука, організатор колективних «вечірок» за рахунок обкрадання робітничих кишень А. Єрмоленко після виступу газети спокійнісінько працювала собі ще майже чотири місяці. З УВП була звільнена у зв'язку з скороченням штатів. Пішла ця особа на інше підприємство без плям в біографії і трудовій книжці. А варто було б... Треба підкреслити, що цей «гуманізм» сумських керівників не має нічого спільного з партійною принциповістю і радянським Кодексом про працю.

Не можна обминути ще одну форму на критику. Мова йде про формалізм або, як звикли всі говорити, просто про відписку.

3 жовтня 1970 року в критичній кореспонденції «Як мокре горить...» розповідалося про незадовільний стан культурно-масової роботи в Кіровоградському Будинку культури. Конкретним винуватцем цього був директор А. Куроп'ятников. Кіровоградські керівники повідомили редакцію, що вжито конкретних заходів і можна бути впевненими, що в майбутньому подібне не повториться. Проте минуло менше року і виявилось, що справи в Кіровоградському Будинку культури йшли на гірше. А. Куроп'ятников, як кажуть, розперезався. Потрібно було втручення президії ЦП УТОГ, щоб покласти цьому край. Подібного не сталося б, коли б реагування на критику було не формальне, а по справжньому принципове.

Як це не сумно, але мову знову ведемо про вкрай непринципову поведінку голови Одеського обласного відділу УТОГ т. Семенової. Адже це про неї редакція згадувала в передовій «Реагувати на критику», що т. Семенова доклала своїх рук до гоніння нашого нештатного кореспондента Ю. Гера. Адже він насмілився написати критичні кореспонденції «Сила змагання — в гласності і дієвості» та «Віз і нині там». Час показав, що честь мундира, навіть заплямованого, для т. Семенової дорожча партійної принциповості. Зовсім свіжий випадок, наприклад.

Наприкінці квітня до редакції надійшов критичний матеріал з Одеси про те, що інструктор-перекладач заводу Жовтневої революції т. Уманська зловживає своїм службовим становищем. Вона затягувала оформлення пенсійних документів робітникові заводу т. Суворову, не зважала на зауваження голови міськвідділу УТОГ т. Ягельницького. Також наводилися приклади вкрай поганої політико-виховної роботи в компактній групі заводу.

Редакція надіслала перелік фактів т. Семеновій для розгляду. Через деякий час на адресу редакції з Одеси надійшов лист. В ньому була пояснювальна записка т. Уманської на ім'я т. Семенової. В ній вона вигороджувала себе і просила т. Семенову, щоб та дала вказівку голові Одеського міськвідділу УТОГ т. Ягельницькому не втручатися в справи компактної групи. На нашу думку, це прохання виглядає досить дивним. На другому аркуші т. Семенова у двох рядках написала, що т. Уманська — хороший працівник. І все...

Редакції цього було, зрозуміло, замало. Логічний висновок був такий: комісія по розгляду критичного сигналу не була створена і факти ніхто не розглядав. Ми зв'язалися з т. Семеновою по телефону. Відповідь була приголомшлива: «Або ви скажете, хто написав кореспонденцію, або ми не будемо реагувати на сигнал». Довелось пояснити т. Семеновій, що редакція не зобов'язана називати автора, тим більше маючи сумний досвід з Ю. Гером. Треба зайнятися розбором фактів і ліквідацією недоліків, коли вони будуть виявлені, а не витрачати час в пошуках автора. Як прореагувала т. Семенова на заяву редакції, ми не знаємо. Минув липень, а з Одеси, як кажуть, ні слуху, ні духу. Там думають, мабуть: «Ваше діло писати...»

У своїх постановах Центральний Комітет Комуністичної партії неодноразово говорив про те, що керівники відповідних установ зобов'язані негайно, без ніяких затримок, реагувати на критику в газеті, підходити до неї з партійних позицій, виправляти вказані недоліки. Ось тому факти, які ми навели вище, викликають, щонайменше, здивування. Адже хибні традиції боротьби за честь мундиру — ненормальне явище в нашій радянській дійсності.

Рішення XXIV з'їзду КПРС — в життя!

РЕЗЕРВИ — НА СЛУЖБУ П'ЯТИРІЧКИ

Використання резервів виробництва, боротьба за режим економії і бережливість завжди в центрі уваги нашої партійної і профспілкової організацій та адміністрації. Особливо серйозно взялись у нас за цю справу після опублікування відомого листа ЦК КПРС, Ради Міністрів СРСР, ВЦРПС і ЦК ВЛКСМ «Про поліпшення використання резервів виробництва і посилення режиму економії в народному господарстві».

Лист був обговорений у кожній бригаді, на кожній дільниці виробництва. На загальних зборах робітники колективно виробили заходи по перетворенню в життя вказівок партії і уряду.

Перш за все ми встановили контроль за ходом виконання своїх рішень, забезпечили гласність результатів, застосували моральні і матеріальні стимули, широко використали наочність.

ЕКОНОМІЯ І БЕРЕЖЛИВІСТЬ — ОСНОВА УСПІХУ

В заходах ми, зокрема, записали: «механізувати трудомісткі процеси, виготовити візки для перевезення деталей; вдосконалити діючі і запровадити нові шаблони для точної обробки деталей, виготовити лаконаливні машини; з відходів виробництва виготовляти для населення додаткові види продукції.

В здійснення цих накреслень включились раціоналізатори і винахідники, новатори виробництва і кадрові робітники. Завдяки їх зусиллям підприємство за минулий рік зекономило сировини і матеріалів на суму 14 тисяч крб. Раніше відходи виробництва ми не використовували. А тепер виготовляємо з них кришки для стільців і посилочні ящики, які замовив у нас Лебединський ліжковий завод. За 1970 рік і шість місяців цього року в касу підприємства надійшло додатково понад 8,5 тисячі крб. Ось що таке відходи.

Справжнє технічне переозброєння провели ми на своєму виробництві: оновлено понад 70 процентів машинного парку, встановлено нові шліфувальні, циркульні, стругальні, рейсмусні машини.

До недавнього часу деталі шифоньєрів ми лакували ручними пульверизаторами. При цьому втрачалося багато лаку і часу. Комуніст М. Д. Новосьолов запропонував свою конструкцію лаконаливної машини. При допомозі робітників А. С. Калініченка, О. С. Олійника і О. Ф. Кулинича було виготовлено дві такі машини. Це поперше полегшило працю, по друге, значно поліпшило якість продукції, по третє дало можливість зекономити з часу впровадження машини в дію 5100 людиногодин, або додатково виготовити 101 шифоньєр.

Значний вклад у справу економії внесли раціоналізатори Г. Г. Царук, О. М. Коростов, І. Я. Бритов, О. О. Авраменко, В. І. Марченко. Один з них запропонував пристрій для обробки деталі на комбінованому стругально-циркульному верстаті, інший — виготовив шаблони для свердлування окремих деталей. Внаслідок цього прискорено процес виробництва, поліпшено якість продукції, значно зросла продуктивність праці, поліпшилася техніка безпеки на робочих місцях.

Що таке транспортні витрати, відомо кожному керівникові. Від них ми теж несли збитки, платили за простій вагонів, за розвантаження матеріалів, за охорону їх. Торік відмовилися від послуг залізничників, вантажі підвозимо своїм транспортом. Це нам дає щорічної економії не менше 1000 карбованців.

Шліфувальна шкурка у нас застосовується всюди, витрачається її багато. Вирішили використовувати відпрацьовану шкурку. І що ж? Зекономили її тільки в цьому році понад 1100 квадратних метрів. А це ж гроші!

Завдяки введенню в дію резервів творчості раціоналізаторів, зростій трудовій дісципліні продуктивність праці в порівнянні з 1969 роком підвищилась на 29,3 проценти.

Для приведення в дію резервів виробництва велику роль відіграють моральні і матеріальні стимули. Про передовиків ми пишемо в стінгазеті «Мебльовик», «Економічному листку», в газету «Наше життя» та районну «Будівник комунізму». Бригаді, яка домагається кращих успіхів в економії сировини і матеріалів, видається квартальна премія в сумі 40 крб. (загальні преміальні нарахування за квартал становлять 300 крб.). Передовій дільниці вручається перехідний червоний вимпел.

Окремо хочеться сказати про наочність. Її закличний і мобілізуючий тон згуртовує робітників на боротьбу за бережливість. В наших цехах висять транспоранти і плакати такого змісту: «Боротьба за економію сировини, матеріалів і електроенергії — наша кровна справа», «Висока культура на виробництві — запорука здоров'я і високої продуктивності праці», «Випуск продукції відмінної якості — кращий вид економії» і інші.

Парторганізація використовує також інші засоби виховання в людей почуття бережливості: індивідуальні бесіди, збори робітників по цехах і професіях, виробничі наради, рейди народних контролерів з участю майстрів, перевірки виконання соціалістичних зобов'язань цехами, бригадами і окремими робітниками.

Радянський народ натхненно трудиться над перетворенням у життя рішень XXIV з'їзду КПРС. Мебльовики Лебединського учбово-виробничого підприємства глухих сповнені бажання успішно виконати завдання першого року п'ятирічки, ще вище піднести прапор змагання за всебічне використання резервів виробництва і посилення режиму економії.

І. БУРЛЮК.
Директор Лебединського УВП.

ДЕЩО ПРО ТЕЛЕТАЙП

За останні два роки телетайп в системі Товариства добре себе зарекомендував. Це оперативний і зручний засіб зв'язку з учбово-виробничими підприємствами, з поставщиками і організаціями, які одержують нашу продукцію тощо.

Телетайп — літеродрукувальний телеграфний апарат, який дозволяє вести одночасно двосторонню розмову, що записується на стрічці. Дехто цієї вигоди не розуміє і намагається використати телетайп, як телеграф.

Дехто посилає текст і годинами чекає відповіді, замість того, щоб викликати потрібну особу і переговорити. Таким чином весь сенс апарату зводиться нанівець.

З приводу цього вже давалися розпорядження ЦП УТОГ, але користування телетайпом покищо ведеться не в найкращий спосіб.

Для підвищення оперативності зв'язку директорам УВП (де є телетайп) потрібно на це звернути увагу.

А. ІДЕЛЬС.

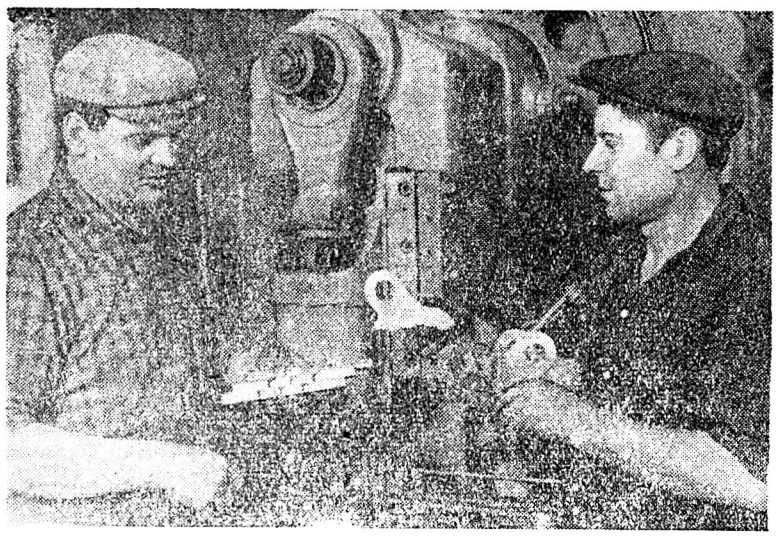

Успішно розпочали дев'яту п'ятирічку трудівники Дніпродзержинського УВП. Злагоджена ритмічна робота всіх цехів і дільниць підприємства дає їм впевненість, що свій виробничий план колектив завершить достроково.

На фото: кращі пресувальники УВП В. ЦИГАНОК (ліворуч) і П. САВЕНКО по-ударному трудяться, виконуючи свої змінні завдання на 135—140 процентів.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

ДОБРІ ПІДСУМКИ

За перше півріччя, в порівнянні з відповідним періодом минулого року, готової продукції реалізовано на 103,2 тисячі карбованців більше. Збільшено випуск товарної продукції, підвищилась продуктивність праці і якість продукції. З такими техніко-економічними показниками завершили півріччний план трудівники Кам'янець-Подільського УВП. Їх досягненню передувала велика робота всього колективу.

Особливу увагу було приділено поліпшенню якості вироблюваної продукції. Для цього ми постійно вдосконалювали систему бездефектного випуску виробів і здачі їх відділу технічного контролю з першого пред'явлення. Комісії по якості і стандартизації постійно здійснювали контроль за впровадженням і дотриманням стандартів, а також перевірку якості кожним виконавцем на робочому місці.

«День якості», який ми проводимо щотижня, дав можливість виробити в кожного виконавця почуття відповідальності за доручену справу. Відрадних наслідків у випуску продукції високої якості домоглися колективи, що їх очолюють майстри Б. Я. Дигильков, А. А. Васильєва. Однак, в справі якісного випуску виробів ще не все гаразд і ми домогатимемося кращих показників.

Велику роль у виконанні планових показників відіграло впровадження організаційно-технічних заходів і планів НОП. Так, у першому півріччі у виробництво впроваджено чотири оргтехзаходи та 12 заходів згідно планів НОП з умовно-економічним ефектом 4,3 тисяч карбованців. Ці заходи були спрямовані на вдосконалення організації робочих місць, розподілу, нормування та оплати праці.

У колективі УВП тривають пошуки зниження трудомісткості пошиття виробів. Вже досягнуто деяких успіхів. Так, завдяки внесенню змін у технологію пошиття чоловічого костюма, рукавиць та інших виробів трудомісткість їх пошиття значно знизилась.

На дільницях та в колективах УВП все ширше розгортається змагання за дострокове виконання завдань дев'ятої п'ятирічки. В індивідуальних зобов'язаннях трудівників поруч з іншими пунктами записано й такі: реалізація готової продукції, ощадне витрачання сировини та матеріалів, зниження трудомісткості та ряд інших.

Щомісячне підведення підсумків змагання і його широка гласність сприяє поліпшенню економічних показників, зростанню передовиків виробництва. Так, за останній час на УВП звання ударників комуністичної праці присвоєно 140 чоловікам. З випередженням часу — в рахунок 1973 року — працює різальник закрійного цеху Ф. Ярославський. Високих виробничих успіхів домагаються в своїй роботі швеї Г. Неторчук, С. Варварчук, О. Вербицька, Ю. Бондар та інші. Внаслідок ощадливого витрачання матеріалів та сировини по підприємству одержано 6,5 тисячі карбованців економії.

Г. ПОЗИНЮК.
Головний інженер Кам'янець-Подільського УВП.

На фото: комісія по якості продукції Кам'янець-Подільського УВП, у складі (зліва направо) майстра закрійного цеху — **А. МИРОНЮК**, швеї ударниці комуністичної праці **Н. ЯРОСЛАВСЬКОЇ**, лаборанта **Г. НАРОЛЬСЬКОЇ**, інженера по НОП **Г. ТВЕРДОХЛІБ** і технолога **Н. БАРАБАН** перевіряють якість виготовленої продукції.

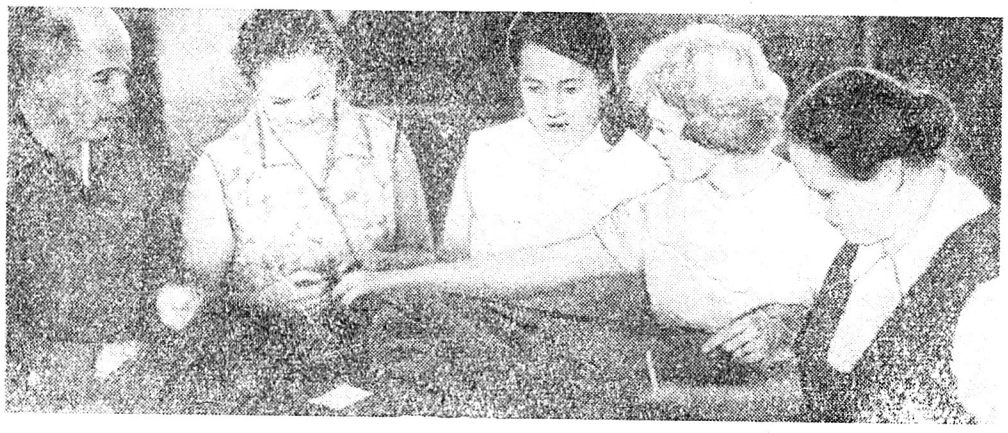

З ПЕРШОГО ПРЕД'ЯВЛЕННЯ

Колектив Чернівецького УВП з великим трудовим піднесенням включився у соціалістичне змагання за якнайшвидше перетворення в життя рішень XXIV з'їзду КПРС, за дострокове виконання плану першого року дев'ятої п'ятирічки.

В нових цехах підприємства встановлені нові конвейєрні лінії: швейні машини, в'язальне устаткування, нові закрійні столи та інше. Закінчено обладнання міжцехового складу крою, пущено в експлуатацію ліфт вантажопідйомністю 500 кг., закінчено обладнання приміщення для пакування готової продукції.

Не дивлячись на труднощі, пов'язані з закінченням будівництва і освоєнням нових виробничих площ, план першого півріччя виконано по всіх техніко-економічних показниках. Піврічний план по реалізації продукції виконано на 104 проценти — реалізовано її понад план на суму 28,0 тисяч карбованців. Це означає, що взяте соціалістичне зобов'язання по випуску надпланової продукції в цьому році ми вже виконали.

План випуску першосортної продукції перевершено на 3,2 процента. План зростання продуктивності праці виконано на 104,4 процента. Усе це, разом узяте дало можливість одержати надпланових прибутків понад 34 тисячі карбованців.

Говорячи про наші успіхи, не можна не сказати про те, що багато трудівників підприємства працюють з випередженням графіку. Більше тридцяти чоловік працює вже в рахунок серпня-вересня цього року.

Оособливої похвали заслуговують трудівниці швейного цеху Жуф'як, Брезка, Семеляка, Гуменна, Колотило, Горя, Савицька та інші, які уже на протязі багатьох місяців здають продукцію з першого пред'явлення, щоденно перевиконуючи свої змінні завдання.

В. ІЛЬНИЦЬКИЙ,
директор Чернівецького УВП.

ЗАВЖДИ ПОПЕРЕДУ

Майже два десятиріччя трудиться на Донецькому УВП Любов Пилипівна Лобунцова. В колективі підприємства вона користується заслуженим авторитетом і повагою.

Спокійна і врівноважена, Л. П. Лобунцова завжди прийде на допомогу товаришу і невипадково Любов Пилипівна працює там, де роботи найбільше.

Коли був на УВП ткацький цех — Любов Пилипівна опанувала фах мотальниці. Згодом, коли підприємству знадобилися фарбувальники, оволоділа й цією спеціальністю.

Після закриття ткацького цеху Любов Пилипівна не розгубилася. Ми знову бачимо її на найважчій ділянці виробництва — в гальванічному відділенні недавно організованого цеху електроустановочних виробів. За короткий час Л. П. Лобунцова не тільки опанувала новою спеціальністю, але й підвищила свою майстерність. Кваліфікаційна комісія присвоїла їй четвертий розряд гальваніка.

Любов Пилипівна завжди в числі перших. На підприємстві їй одній з перших присвоєно звання «Майстер золоті руки».

Л. РАДОМСЬКА.

РЯДИ МАЙСТРІВ ЗРОСТАЮТЬ

На підприємствах УТОГ Одеси та в компактних групах на державних підприємствах ширяться змагання за дострокове виконання виробничого плану першого року дев'ятої п'ятирічки.

Серед трудівників УВП-2 ширяться змагання за звання «Кращий по професії». Щомісяця місцевий комітет разом з партійною організацією та адміністрацією підприємства підбивають підсумки змагання. Портрети переможців вивішуються на дільницях, а на робочому місці встановлюється прапорець. За останній час це звання завоювали робітниці Г. Папушко, Н. Черешня, А. Савчак, М. Богачек та інші.

Гордістю колективу УВП-3 стали передовики змагання, які завоювали звання «Майстер золоті руки», В. Стельмащук, А. Положенко, А. Новиков, Н. Сауд, І. Мейлер.

Змагання за звання «Майстер золоті руки» сприяло збільшенню випуску продукції. Так, за І півріччя 1971 року план по валовій продукції виконано на 110,1 процента, собівартість продукції знижена на 6,9 процента. Виробіток на кожного робітника становить по 117,8 процента.

Г. ЮХИМЕНКО.

ПОРА РИБАЛКИ І ГРИБНИКА

Літо... Благодатна пора для відпочинку трудящих! Як приємно в цей час подихати зеленою свіжістю лісу, нарвати лугових, чаруючих своєю простотою квітів, порибалити біля прохолодного Псла, позагоряти на пляжі.

Справді, хіба можна всидіти вдома, коли так кличуть до себе ліси, поля, ріки?!

Зараз, маємо два вихідні дні на тиждень, а отже чудові умови для організації найкращого літнього відпочинку. План літнього відпочинку глухих трудящих рада будинку культури розглянула й затвердила ще в березні 1971 р. З того часу й почалася діяльна підготовка.

Були складені окремі графіки— виїздів на рибалку, на екскурсії в міста нашої республіки, походи грибників за грибами, на береги красеня Псла.

Свій план роботи по організації відпочинку на літній період рада будинку культури заздалегідь обговорила з адміністрацією УВП, партійною організацією та місцевкомом профспілки. Таке обговорення планів роботи будинку культури дає змогу адміністрації УВП своєчасно виділяти для нас автобус. Це значно поліпшує організацію відпочинку не тільки глухих з УВП, але й з інших підприємств, згуртовує їх.

Нещодавно організували колективний виїзд робітників до мальовничих берегів Псла. Добре відпочили люди. Багато було веселих ігор та розваг. Ну, а рибалки ловили рибу, організували змагання: хто більше наловить. Їх спільний улов — чималеньке відерце. Зварили добрячу юшку. Такої юшки мабуть і в найкращих ресторанах не зуміють зварити! Ох і смачна ж була!

Культармійці влаштували для відпочиваючих концерт художньої самодіяльності.

З новим запасом сил, веселі й бадьорі поверталися ми додому, щоб наступного дня з свіжими силами приступити до праці.

М. ЛУЖКОВ.

м. Лебедин.
Сумська область.

Аби тільки клювало, то й у воді постоять можна...

НА ЗАСЛУЖЕНИЙ ВІДПОЧИНОК

Піднесенним і разом з тим з нотками суму був настрій у присутніх. Колектив Донецького УВП глухих проводив на заслужений відпочинок свого ветерана, одного з найстаріших трудівників підприємства Ірину Григорівну Кущ.

Ірина Григорівна починала свій трудовий шлях саме тоді, коли починало свою історію підприємство. Вона добре пам'ятає ті далекі роки, коли підприємство містилося в сирих підвалах, цехи були розкидані по всьому місту. На її очах зростало і підприємство. За 24 роки роботи на УВП вона одержала стільки подяк і премій, що навіть для запису їх у трудову книжку і вкладного листа не вистачило. І це все на одному підприємстві.

Місцевком і адміністрація УВП влаштували урочисті проводи Ірини Григорівни на пенсію. Присутні тепло і щиро говорили про кадрову робітницю, від душі побажали їй довголіття і щастя, вручили їй цінні подарунки.

Л. РАДОВА.

м. Донецьк.

ЗУСТРІЧ З МОРЕМ

Київський Палац культури організував чотириденну екскурсію до Одеси для активістів клубної роботи. Не можу без хвилювання висловити ті почуття, які хвилювали мою душу того раннього ранку, коли ми в'їжджали в місто і я вперше в своєму житті побачила море. Багата зелень, дзеркальна гладінь асфальту і виблискуюча синь моря... Непередавана картина, повна чаруючої і нерозгаданої привабливості.

Ще по дорозі виявилось, що в автобусі було кілька таких щасливців, які вперше мали зустрітися з морем. Звичайно, те, що ми побачили, надовго залишиться в пам'яті.

Дуже тепло і щиро зустріли нас трудівники-одесити. Поселили в своєму гуртожитку, оточили піклуванням і увагою. Ми почували себе краще, ніж вдома.

Під час цієї екскурсії ми познайомилися з містом, його визначними пам'ятниками, побували в будинку культури УТОГ.

Учасники екскурсії від усієї душі дякують керівникам Київського Палацу культури УТОГ за організацію цієї цікавої екскурсії, а також нашим друзям-одеситам за теплий прийом.

Л. БУГАЙОВА.
Член літературного гуртка «Київський каштан».

ПШЕНИЦЯ

На тік приїхав голова,
І в пригорщу узяв пшениці —
У ній могутність ожила,
Як сяйво в грізній блискавиці.
Бійців немеркнуча любов —
В її незруйнованій основі:
За неї лилась братня кров
Вогненним морем в дні грозові.
У ній лунає дзвін Кремля,
І крок звитяжної столиці.
Удари серця коваля,
Що долю клепле нам із криці.
І як один встають за мир
Народи скелею стрімкою.
Між ними Ленін, проводир,
Піднявши прапор над собою.
Краса степів, дорідних нив,
Ширяння в небесах орлині,
І сили Партії приплив —
У кожній втілено зернині!
Важка пшениця сортова
Снагу доповнила гарячу.
Всміхнувся радо голова:
Колгосп закінчив хлібоздачу!

Є. ШВИРЛО.

УСПІХ ОЛЬГИ КАЛИНИ

ДОНЕЦЬК. На змаганнях з легкої атлетики взяли участь 32 спортсмени: 26 юнаків та 6 дівчат — членів УТОГ з семи міст області.

Уже в перший день змагань деякі учасники вибороли III-їй спортивний розряд. Вячеслав Данилов (Костянтинівка), наприклад, пробіг стометрівку за 12,3 секунди. Анатолій Нікулін (Жданов) пробіг 1500 метрову дистанцію за 4 хвилини 38,4 секунди. Другого дня він подолав дистанцію в 5000 метрів за 17 хвилин 9,3 сек.

Другий спортивний розряд захистила Ольга Калина з Донецька. Вона метнула диск на 39 метрів 82 см, а спис метнула на 33 метри 30 см.

У результаті дводенних змагань перше командне місце зайняли спортсмени Донецька, набравши 72 очка. Друге й третє місця поділили між собою макіївці та жданівці, у яких однакова кількість очок — по 32.

У бесіді головний суддя змагань Ю. В. Контуров відзначив:

— У порівнянні з минулим ро-ком, спортсмени виросли і фізично і в техніці при виконанні програми. Якщо в 1970 році був тільки один заліковий результат, то тепер їх дев'ять.

Радують успіхи Ольги Калини, яка штовхнула ядро на 13 метрів 25 см., що лише на 25 см. нижче норми першого розряду.

З. СЕЛЕЗНЬОВ.

Спортивний тиждень

Члени УТОГ—учасники V літньої Спартакіади народів СРСР

Символічно, що перший рік нової п'ятирічки багатомільйонна армія фізкультурників і спортсменів відзначила великим і хвилюючим святом краси, сили і мужності радянської молоді. Головним підсумком Спартакіади є небачена досі масовість стартів. Майже три мільйони спортсменів стартувало на Україні. А взагалі в Спартакіаді за попередніми підрахунками взяли участь біля 45 мільйонів чоловік. Для нас це не дивно, адже масовий розвиток спорту в Радянському Союзі — явище закономірне.

Сьогодні ми хочемо коротко розповісти про учасників V літньої Спартакіади народів СРСР, членів нашого Товариства. Вони віддавали всі сили і вміння для перемоги. Адже саме на Спартакіаді спортсмен з усією гостротою усвідомлює, що результат його особистого виступу має велике значення в боротьбі всього колективу за загальнокомандну першість.

Особливий тріумф випав на долю Вячеслава Скоморохова. Ось що говориться в інформації «Неперевершений Скоморохов» у «Спортивній газеті»: «Так, 31-річний рекордсмен країни, торішній чемпіон СРСР на дистанції 400 метрів з бар'єрами знову виявився недосяжним для своїх суперників. Біг Скоморохова настільки відрізняється від бігу всіх інших учасників, що інколи створюється враження, ніби рухається на доріжці він один... Час Вячеслава — 49,8 — новий рекорд Спартакіади».

Четверте місце з бігу на 100 метрів виборов Валерій Лукаш. Його час — 10,4 секунди. Зрозуміло, що це велике досягнення молодого майстра спорту, але, на жаль, Валерій не розкрив повністю свої здібності. Адже у фіналі Спартакіади України він подолав стометрівку за 10,3 секунди. З таким же результатом представник Білорусії О. Жидких завоював бронзову медаль.

До складу команди самбістів України входив В. Рухлядєв. Валерій займається боротьбою дзю-до. Самбо, як кажуть, не його спеціальність, та він віддавав всі сили і вміння для перемоги. Це й його заслуга, що збірна України з самбо одержала командну перемогу.

І. Черчес, борець вільного стилю, зазнав поразки. Яка б вона не була гірка, команда вдячна йому за зроблене.

Відгриміли спартакіадні бої. Та спортивну зброю на полицю класти не треба. Вона повинна бути й надалі гострою та агресивною, адже попереду чекають нові старти.

* * *

ДОНЕЦЬК. Тут відбулись обласні змагання з футболу, в яких взяло участь 8 команд. Це команди Донецька, Жданова, Макіївки, Слов'янська, Артемівська, Горлівки, Костянтинівки, Єнакієва.

Змагання проходили в два етапи. На першому етапі виборювалося право на участь у фінальних іграх за олімпійською системою. У них взяли участь команди Донецька, Жданова, Слов'янська та Макіївки, які вийшли переможцями у попередніх змаганнях.

У боротьбі за 1—2 місця зустрілись команди Донецька та Жданова; за 3—4 — команди Макіївки та Слов'янська.

Переможцем обласних змагань вийшла команда Донецька, друге місце зайняла команда Жданова, третє — Слов'янська, четверте — Макіївки.

Зустрічі переможців закінчилися з рахунком: Донецьк—Жданов 1 : 0; Слов'янськ—Макіївка 2 : 0.

Б. ТУРКІН.
А. РОЩУПКІН.

ЮРИДИЧНА КОНСУЛЬТАЦІЯ

Запитання: Чи вважається тимчасовим призначення працівника виконуючим обов'язки по вакантній посаді?

Відповідь: Ні, не вважається. Державний комітет Ради Міністрів СРСР у питаннях праці і заробітної плати та Секретаріат ВЦРПС у роз'ясненні № 30/39 від 29 грудня 1965 р. встановили, що призначення працівника виконуючим обов'язки по вакантній посаді не є тимчасовим заступництвом і розглядається як переведення на іншу роботу з його згоди. Тому звільнення з посади, на якій особа виконує обов'язки, може мати місце лише у випадках, передбачених чинним законодавством, наприклад, за скороченням штату, у зв'язку з невідповідністю, за прогул і т. д. Звільнення ж на підставах, не передбачених у законі, скажімо, у зв'язку з прийняттям на цю посаду іншого працівника, не допускається.

У тих випадках, коли працівник призначений виконуючим обов'язки на посаді, заміщення якої вимагає обов'язкового погодження з вищою організацією, звільнення його з цієї посади, у разі незатвердження, повинно бути проведене з наданням роботи за кваліфікацією і оплатою, не нижчою від тієї, яку він виконував до переведення.

При призначенні працівника виконуючим обов'язки по вакантній посаді оплата праці в усіх випадках провадиться за цією посадою.

Запитання: В яких випадках робітникам виплачується міжрозрядна різниця?

Відповідь: Міжрозрядна різниця виплачується тільки на тих підприємствах, де вона передбачена колективним договором. В цьому разі робітникам — відрядникам (при індивідуальній відряднійоплаті праці), які провадять роботи на два або більше розряди нижче від присвоєного їм і виконують норми виробітку, виплачується доплата різниці між їх тарифною ставкою і тарифною ставкою, за якою розцінюється робота. Різниця видається за фактично прооблений час незалежно від заробітку, якщо навіть він і вищий від тарифної ставки робітника.

На підприємствах, де налагоджене великосерійне виробництво, (наприклад, в автомобільній промисловості) і де час, фактично затрачуваний на виконання тих чи інших операцій, не враховується, міжрозрядна різниця виплачується за час, встановлений за нормою.

Міжрозрядна різниця не видається при бригадній відрядній оплаті праці, а також у тих випадках, коли за характером виробництва виконання кількох робіт, тарифікованих різними розрядами, входить в коло постійних обов'язків працівника.

Запитання: Чи можна затримувати розрахунок і видачу Трудової книжки, якщо за звільненим значиться яка-небудь заборгованість?

Відповідь: Ні, не можна. Згідно з п. 8 Типових правил внутрішнього трудового розпорядку в день звільнення адміністрація повинна видати працівникові його Трудову книжку з внесеним до неї записом про звільнення і здійснити повний розрахунок. Якщо за працівником значиться заборгованість (грошові суми) спецодяг, інструмент та інші матеріальні цінності) і він не погасив добровільно,— то адміністрація, залежно від характеру заборгованості, може стягнути її у встановленому законом порядку через суд або нотаріальну контору. Якщо ж адміністрація в таких випадках затримує розрахунок і видачу Трудової книжки, то працівник відповідно до чинного законодавства має право на одержання зарплати за час затримки розрахунку.

Запитання: Чи зберігається безперервний трудовий стаж при звільненні з роботи у зв'язку з переведенням в іншу місцевість одного з подружжя?

Відповідь: Підпункт «м» п. 1[illegible] Положення про порядок призначення і виплати допомоги по державному соціальному страхуванню говорить, що при звільненні з роботи у зв'язку з переведенням в іншу місцевість чоловіка або дружини безперервний стаж роботи зберігається незалежно від тривалості перерви у роботі. У цих випадках у Трудовій книжці повинен бути запис про звільнення у зв'язку з переведенням, а переїздом одного з подружжя в іншу місцевість, бо в такому разі безперервний стаж (згідно з п. [illegible] пунктом «у» того ж п. 128) зберігається тільки протягом одного місяця, не рахуючи часу переїзду.

А. СТЕСІН.

Редактор О. БОРИМЧУК.

НАША АДРЕСА: м. Київ-5, вул. Червоноармійська, 74, тел. 67-38-43.

«Наша жизнь» — орган Центрального правления Украинского общества глухих.

Київ, друк. УВП-3, зам. 1414—5238. 71 р.